

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.VI.35.721/2012/4.szám

A Kúria a által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt alperes ellen helyi adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Kaposvári Törvényszék 2012. június 12. napján kelt 6.K.20.207/2012/4. számú jogerős ítélete ellen az alperes részéről 5. szám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

Í t é l e t e t

A Kúria a Kaposvári Törvényszék 6.K.20.207/2012/4. számú ítéletét hatályában fenntartja azzal, hogy az új eljárásra kötelezést mellőzi.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 30.000 /harmincezer/ forint felülvizsgálati perköltséget.

A felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felperes 2010-ben M. Város Önkormányzatával, mint megrendelővel kötött vállalkozási szerződés szerint végzett útfelújítást. A munkaterület átvétele 2010. március 30-án történt, a műszaki ellenőr 2010. április 1-én az időjárási viszonyok miatt a munkavégzés felfüggesztését rendelte el további intézkedésig. A munka folytatására az ellenőr engedélye alapján 2010. május 25-étől került sor, az útfelújítás 2010. június 17-én fejeződött be.

A felperes 2011. október 10-én nyújtott be helyi iparűzési adóról bevallást, mely szerint az építőipari tevékenység időtartalma 26 nap, a fizetendő adó 0 forint. M. Város Jegyzője elsőfokú határozatával kötelezte a felperest 255.000 forint ideiglenes jelleggel végzett építőipari tevékenység után járó iparűzési adó megfizetésére, mivel a felperes 2010. március 30- 2010. június 17-ig ideiglenes jelleggel végzett építőipari tevékenységet a város területén. A munkavégzéssel töltött napok száma 81 nap, ebből adómentes 30 nap, így az adóköteles napok száma 51. Hivatkozott a

helyi adóról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv.) 39.§ (3) bekezdésére.

A fellebbezés folytán eljáró alperes a 2011. december 6-án kelt 2-1100-2/2011. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta, felhívta a Htv. 35.§ (1) bekezdését, 37.§ (2) bekezdését és 52.§ 24. pontját. Érvelése szerint a tevékenység végzés kezdő napja a tevékenység tényleges megkezdésének napja, melynek tényét az építési napló rögzíti. A tevékenység befejezésének napja az a nap, melyen a műszaki átadás megtörtént, a teljes tevékenységet a vállalkozó befejezte, a munkaterületről levonult. A cég tevékenységét 81 napig végezte, amely alapján ideiglenes iparűzési adókötelezettsége fennáll, az adóköteles napok száma 51 nap.

A felperes az alperesi határozat hatályon kívül helyezésére irányuló keresetében kifejtette, hogy a Htv. értelmében az iparűzési adót kizárólag azon napok után kell fizetni, amelyen a vállalkozó az önkormányzat területén tevékenységet végez, azon időszakra, amikor a vállalkozó nem végzi a vállalkozási tevékenységet iparűzési adót megállapítani nem lehet. A társaság tevékenységét két időszakban végezte, amelyet e tevékenység végzésének tilalmával érintett időszak szakított meg, és ebben az időszakban összesen 26 nap időtartamban történt tényleges munkavégzés. A tevékenység időtartama az adóéven belül a 30 napot nem haladta meg, így iparűzési adófizetési kötelezettsége nem áll fenn.

A törvényszék jogerős ítéletében az alperes határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte. A Htv. 35.§ (1) bekezdése, 37.§ (1) bekezdése, 38.§ (1), (2) bekezdése értelmezése körében a felperes álláspontját osztotta. Az adózással kapcsolatos kötelezettségeket keletkeztető esemény az ideiglenes jellegű iparűzési tevékenység esetén a folyamatos vagy megszakításokkal végzett tevékenység, ha összesen naptári éven belül a 30 napot meghaladja. Az alperes a jogszabály szövegéből téves jogértelmezésre jutott, helytelen jogi következtetést vont le, így tévesen állapította meg azt, hogy a jogszabályban az időtartam kifejezés a tevékenység megkezdésének napjától a tevékenység befejezésének napjáig tart függetlenül attól, hogy ezen általa megjelölt időtartamon belül ténylegesen hány nap munkavégzés történt.

A tényleges építőipari munkavégzés időtartamának ismerete az iparűzési adó szempontjából lényeges körülmény, ezért ennek tisztázása a lefolytatandó új eljárásban nem mellőzhető, és ezen tények ismeretében hozható a jogszabályban foglaltaknak megfelelő határozat.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati

kérelmet, annak hatályon kívül helyezése és a kereset elutasítása iránt. Előadta, hogy az elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 221.§ (1) bekezdésében foglalt indokolási kötelezettségét, valamint hibásan értelmezte és hibás következtetést vont le a Htv. 37.§ (2) bekezdéséből. Hivatkozott a Htv. 35.§ (1) bekezdésében, 37.§ (2) bekezdésében, 38.§ (2) bekezdésében és a Ptk. 403.§ (2) bekezdésében írtakra. Kifejtette, hogy a Htv. 37.§ (2) bekezdése szerinti időtartam kifejezés a tevékenység megkezdésének napjától a tevékenység befejezésének napjáig tart, függetlenül attól, hogy az időtartamon belül ténylegesen hány nap munkavégzés történt. Erre utal az a rendelkezés, hogy a „megszakításokkal végzett” munkavégzésről beszél a jogszabály. A tevékenység végzés kezdő napja a tevékenység tényleges megkezdésének napja, melynek tényét az építési napló rögzíti. A tevékenység befejezésének napja az a nap, melyen a műszaki átadás megtörtént, a teljes tevékenységet a vállalkozó befejezte, a munkaterületről levonult. Ez az időintervallum 81 nap, ehhez kapcsolódóan a felperes ideiglenes iparűzési adókötelezettsége fennáll, az adóköteles napok száma 51 nap. Az építési tevékenység megkezdésének napja az építési naplóba történt első bejegyzéshez kapcsolódik. A Ptk. 403. (2) bekezdése és a Htv. 38.§ (2) bekezdése összevetéséből adódóan az ideiglenes helyi iparűzési adókötelezettség megszüntetése nem vonatkoztatható el a polgári jogviszony megszűnésétől, így a vállalkozó részéről az építőipari tevékenység jogi értelemben vett megszüntetése nem lehet a munkavállalók részéről történő munkafeladat fizikai befejezése.

A felperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását indítványozta.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a Pp. 275.§ (1) bekezdésére figyelemmel a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján dönt, a bizonyítékok felülmérlegelésének, további bizonyítás felvételének nincs helye. A jogerős ítélet csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálható felül.

A Htv. 35.§ (1) bekezdése szerint adóköteles az önkormányzat illetékességi területén található állandó vagy ideiglenes jelleggel végzett vállalkozási tevékenység (a továbbiakban: iparűzési tevékenység).

A 37.§ (2) bekezdés b) pontja értelmében ideiglenes jellegű az iparűzési tevékenység, ha az önkormányzat illetékességi területén az ott székhellyel, telephellyel nem rendelkező vállalkozó építőipari tevékenységet folytat, illetőleg természeti erőforrást

tár fel vagy kutat, feltéve, hogy a folyamatosan vagy megszakításokkal végzett tevékenység időtartama adóéven belül a 30 napot meghaladja, de nem éri el a 181 napot. Ha a tevékenység folytatásának időtartama a 180 napot meghaladja, akkor a tevékenység végzésének helye telephelynek minősül.

A 38.§ (2) bekezdése kimondja, hogy az önkormányzat illetékességi területén ideiglenes (alkalmi) jelleggel végzett iparűzési tevékenység esetén a tevékenység végzésének időtartama az irányadó az adókötelezettség időbeli terjedelmére.

A 39.§ (3) bekezdése szerint ideiglenes jelleggel végzett iparűzési tevékenység esetében az adót a tevékenység végzésének naptári napja alapján kell megállapítani. Minden megkezdett nap egy napnak számít.

A Kúriának abban a jogkérdésben kellett állást foglalnia, hogy a mit kell érteni a „folyamatosan vagy megszakításokkal végzett tevékenység időtartama” alatt, a munkavégzés tényleges megszakítása figyelembe veendő-e az iparűzési tevékenység körében. A felülvizsgálati bíróság osztja az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy a munkavégzési tilalomhoz kapcsolódó időtartam nem számolható el az iparűzési tevékenység körében, vagyis jelen esetben a felperes által végzett, figyelembe vehető építőipari tevékenység 2010. március 30-án és 31-én, valamint 2010. május 25. és 2010. június 17. napja között folyt. A Htv.37.§ (2) bekezdés b) pontja a „ folyamatosan vagy megszakításokkal végzett tevékenység” meghatározást tartalmazza, ebből pedig azt a következtetést kell levonni , amennyiben az építőipari tevékenység megszakításokkal folyik, úgy a munkavégzéssel nem érintett időszak (időszakok) az iparűzési adó megállapítása tekintetében nem vehető figyelembe.

A fenti álláspontot támasztja alá a Htv.35-40.§-aihoz fűzött jogalkotói indoklás, amikor azt rögzíti, hogy az adókötelezettség keletkezésére és megszűnésére az adóköteles gazdasági tevékenység gyakorlásának tényleges időbeli terjedelme az irányadó.

Az elsőfokú bíróság az indoklási kötelezettség betartásával helyesen döntött ,amikor az alperes határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte, azonban sürgősség volt a közigazgatási hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezni, mivel az iratokból egyértelműen megállapítható, hogy a felperes ténylegesen összesen 26 napot dolgozott M. város területén, így iparűzési adófizetési kötelezettség nem terheli.

A fentekre tekintettel a Kúria a Pp.275.§ (3) bekezdése szerint eljárva a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta azzal, hogy az

új eljárásra kötelezést mellőzte.

A perköltség viseléséről szóló rendelkezések a Pp.270.§ (1) bekezdése szerint alkalmazandó, Pp.78.§ (1) bekezdésén és az illetékekről kiadott 1990. évi XCIII. törvény 5.§ (1) bekezdés c) pontján alapulnak.

Budapest, 2013. november 12.

Dr. Sperka Kálmán s.k. tanácselnök, Dr. Sugár Tamás s.k. előadó
bíró, Dr. Buzinkay Zoltán s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

írnok